

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Snegur Anatoli în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, în cauza penală privind-l pe

Cerari Artur Artur, născut la 28 iunie 1979, originar din or. Fălești, domiciliat în or. Soroca str. Crasnîi Iar nr. 7.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.07.2014-10.04.2015

2. instanța de apel: 06.05.2015-09.12.2015

3. instanța de recurs: 10.02.2016-17.05.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 10 aprilie 2015, Cerari Artur Artur, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Cerari A. la data de 05 mai 2013, în jurul orei 01:00, aflându-se în apropierea magazinului "Non-Stop", situat pe str. Calea Bălțului, or. Soroca, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, fără nici un motiv, i-a agresat pe Cujba Alexandru și Cujba Inga cu un cuțit, în rezultatul cărui fapt i-a cauzat lui Cujba A. plagă tăiată la nivelul pavilionului urechii drepte, iar lui Cujba I. plagă tăiată la nivelul feței dorsale a mâinii drepte.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Cerari A. a fost calificată *de drept* în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - *huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea*

publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită săvârșite cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Procuror și partea vătămată Cujba I., prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Cerari A. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că:

- la locul de trai inculpatul se caracterizează negativ, totodată după comiterea infracțiunii acesta s-a eschivat de la organul de urmărire penală, fiind anunțat în căutare și depistat pe teritoriul Federației Ruse;

- inculpatul anterior a fost urmărit penal pe altă cauză penală, pornită pe faptul cauzării leziunilor corporale grave, cu aplicarea unei lovituri cu cuțitul;

- prima instanță nu a studiat și analizat multilateral, în deplină măsură și obiectiv toate circumstanțele și datele menționate de către organul de urmărire penală, ce caracterizează persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

3.2. Partea vătămată, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră.

În motivarea apelului a invocat motive similare cu cele invocate de către procuror.

3.3. Avocatul Gherțescu I. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță cu achitarea inculpatului.

În motivarea apelului a invocat că:

- prima instanță urma să aprecieze critic probele acuzației, nici un martor audiat în cadrul ședințelor de judecată nu a confirmat faptele incriminate inculpatului;

- nu a fost stabilit motivul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii imputate, scopul și circumstanțele acestor acțiuni, precum și apariția unui obiect special adaptat pentru vătămarea integrității corporale, acesta nefiind depistat la fața locului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, a fost respins ca tardiv apelul declarat de către avocatul Gherțescu I. în numele inculpatului și admise apelurile declarate de către procuror și partea vătămată Cujba I., casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cerari A. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă de 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, deși, inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate lui, instanța de apel la propunerea părților a dispus cercetarea suplimentară a probelor administrate pe caz, drept rezultat a constatat, că prima instanță cu certitudine a stabilit împrejurările în care s-a produs incidentul, întemeiat statuând cumulul de probe acumulate de către organul de urmărire penală ce au fost supuse unei cercetări minuțioase în cadrul ședințelor de judecată, astfel fiind respectate drepturile și garanțiile procesuale a participanților la proces.

Instanța de apel a conchis, că vina inculpatului se confirmă prin declarațiile părților vătămate Cujba I., Cujba A, a martorilor Popescu G., Popescu V. și prin materialele cauzei, care sânt pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele și cu cele menționate supra, și indică la faptul că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cum ar fi: comunicarea telefonică nr. 2411 din 05 mai 2013 (f. d. 33 v. 1); plângerile depuse de către părțile vătămate din 05 mai 2013 (f.d. 32, 44 v. 1); proces-verbal de cercetare la fața locului din 04 septembrie 2013 (f.d. 45-47 v.1); raportul de expertiză medico-legală nr. 132 din 31 iulie 2013 efectuat în privința lui Cujba A. (f.d. 70, 94 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 97 din 26 martie 2014 efectuat în privința lui Cujba I. (f.d. 87-89 v. 1); informație din baza de date "ACCES" (f.d. 119 v. 1); proces-verbal de confruntare dintre Cujba A. și Cerari A. din 19 februarie 2014 (f.d. 147-148 v. 1).

Totodată instanța de apel, a constat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, stabilind, că prima instanță corect a dat o apreciere critică declarațiilor făcute de către inculpat în calitate de bănuit, prin care neagă fapta comisă, considerându-se a fi victimă celor întâmplate pe motiv de discriminare (f.d. 142-143, 151 v. 1), apreciindu-le drept încercare de a evita răspunderea penală, iar versiunea sa vine în contradicție cu cumulul de probe administrat pe caz.

Astfel, instanța de apel conducându-se de normele legale și recomandările Curții Supreme de Justiție a menționat, că comportamentul manifestat de către inculpat la data de 05 mai 2013, în jurul orei 01:00, în timp ce fiind în apropiere de magazinul "Non Stop", situat pe str. Calea Bălțului, or. Soroca, în prezența altor persoane a inițiat un conflict, ce a congrescut în bătaie, tulburând astfel liniștea cetățenilor prin încălcarea grosolană a ordinii publice cu aplicarea violenței periculoase asupra persoanelor, ce prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, prin punerea în aplicare a obiectului folosit pentru vătămarea integrității corporale, ce denotă prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de huliganism agravat, acțiunile fiind corect încadrate de către prima instanță în prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a menționat, că pedeapsa numită inculpatului de către prima instanță, este una mult prea blândă, ce nu-și va atinge scopul în vederea restabilirii echității sociale și corectării inculpatului pentru prevenirea comiterii pe viitor atât de către inculpat, cât și de către alte persoane a faptelor penale, scopul justiției fiind nu numai cel de stabilire a adevărului și corectare efectivă a celui vinovat, dar și de satisfacerea echitabilă a intereselor părților vătămate, care în cazul din speță pledează pentru înăsprirea pedepsei penale, ca rezultat al comportamentului manifestat de inculpat pe toată perioada procesului penal și judiciar. Astfel, instanța de apel a stabilit, că prevederile art. 90 Cod penal, se aplică ținându-se cont de persoana celui vinovat, prezumând recunoașterea de către inculpat a faptei penale și manifestarea dorinței de a se corecta, dând dovadă de un comportament regretabil pentru cele săvârșite și dorință de a recupera prejudiciul cauzat prin infracțiune. Aceste împrejurări ne fiind prezente în cauza respectivă, făcând imposibilă aplicarea în privința lui Cerari A. a dispozițiilor prevederilor art. 90 Cod penal, din care considerente instanța de apel a dispus înăsprirea pentru inculpat a pedepsei penale, în limita sancțiunii imputate.

În atare situație, instanța de apel a conchis că, la individualizarea și stabilirea pedepsei în privința inculpatului s-a ținut cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, de caracterul social-periculos al faptei și a urmărilor ei de faptul că, infracțiunea comisă face parte din categoria celor grave, de personalitatea inculpatului, astfel la aplicarea pedepsei ținându-se seama de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Snegur A. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel și anularea măsurii de reprimare.

În motivarea recursului invocă:

- instanțele de judecată nejustificat au ajuns la concluzia că inculpatul a folosit în calitate de armă, cuțitul, bazându-se pe presupuneri;

- instanța de apel a individualizat incorect pedeapsa inculpatului dispunând executarea reală a pedepsei, fără a lua în considerație că inculpatul are la întreținere 4 copii minori;

- mai mulți martori, care se aflau la fața locului nu au fost identificați și audiați.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent nu conțin argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată –

cerințe stipulate în art. 430 Cod de procedură penală, fapt ce echivalează cu nemotivarea recursului declarat.

7.1. Partea vătămată Cujba I. a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece instanța de apel a examinat cauza penală sub toate aspectele, complet și obiectiv conducându-se de prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, făcând o analiză a probelor prezentate de către partea acuzării, apreciindu-le în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală. Iar argumentele invocate de către partea apărării, nu au temei juridic și contravin probelor administrate în cauza penală.

8. Judecând motivele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temeiuri pentru declararea acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, și anume, menționând că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Colegiul lărgit, verificând argumentele recursului, în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel, ce este recurată, constată că această instanță și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelurilor declarate de procuror și partea vătămată Cujba I.

Așadar, conform art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în

prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

La fel, Colegiul lărgit reține, că în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi soluții, care este expusă desfășurat și argumentat, menționat și în **pct. 5** din prezenta decizie.

Astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, oferind răspunsuri la toate argumentele invocate în apeluri, (f.d. 194-202 v. 2), specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de admitere a apelurilor declarate de procuror și de către partea vătămată Cujba I., pronunțând o nouă soluție, precum și de respingere a celui declarat de apărătorul inculpatului.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului privitor la cele invocate, precum că instanța de apel nejustificat a ajuns la concluzia că inculpatul a folosit în calitate de armă, cuțitul, bazându-se pe presupuneri, deoarece din materialele cauzei și anume: raportul de examinare medico-legală nr. 193 din 07 mai 2013, din care reiese, că la examinarea lui Cujba A. sau determinat 3 plăgi liniare pe urechea dreaptă suturate cu mai multe suturi care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect întepător-tăietor sau tăietor (f.d. 66 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 97, din care reiese, că la examinarea lui Cujba I. s-a determinat o plagă localizată pe suprafața dorsală a mâinii drepte, producerea plăgii fiind în rezultatul acțiunii unui obiect cu proprietăți tăietoare (f.d. 87-89); astfel probele analizate de către instanțele de judecată și menționate supra coroborează cu declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați în cadrul ședințelor de judecată și preîntâmpinați de răspunderea penală conform prevederilor art. 312 Cod penal, *în caz de depunere a declarațiilor false.*

Referitor la alegațiile recurentului, precum că la fața locului se aflau mai mulți martori, care nu au fost identificați și audiați de către organul de urmărire penală, instanța de recurs menționează, că conform art. 315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, partea civilă, apărătorul, inculpatul, partea civilmente responsabilă și reprezentanții lor beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor, astfel rezultă, că partea apărării era în drept să solicite instanței de judecată și audierea altor martor oculari prezenți în momentul conflictului dintre părțile vătămate și inculpat decât cei incluși în rechizitoriu de către partea acuzării. În asemenea

condiții, Colegiul lărgit va aprecia argumentul invocat către recurent la acest capitol ca fiind unul declarativ și neîntemeiat.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea, că chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurent în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competență instanțelor de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Cu referire la cele invocate de recurent, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către partea apărării, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, potrivit căreia Cerari A. a fost recunoscut vinovat.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Cerari A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Referitor la declarațiile părții vătămate și a martorilor, Colegiul lărgit reține că acestea au fost apreciate just de către instanța de apel dându-le o apreciere corespunzătoare în coroborare cu restul probelor cercetate în cadrul judecării prezentei cauze penale. Astfel, din declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat cu certitudine intenția infracțională a inculpatului precum și aplicarea loviturilor părților vătămate, prin care lui Cujba A. i-a fost cauzat conform raportului de expertiză medico-legal nr. 132 A (f.d. 70 v. 1), vătămare corporală ușoară, iar lui Cujba I. i-a fost cauzat conform raportului de expertiză medico-legal nr. 294 (f.d. 72 v. 1), vătămare corporală medie.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit consideră că, nu sunt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

În continuare, Colegiul penal privitor la pretinsa încălcare a pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocată de recurent relevă că potrivit dispoziției punctului respectiv: *„hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

Nici acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

La caz, se constată, că instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului în cele imputate lui. Conținutul probelor și valoarea lor probatoare a fost analizată minuțios în textul prezentei decizii și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Deși, inculpatul pe întreg procesul penal a avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinei în cele incriminate, însă instanța de apel întemeiat a conchis că acest fapt nu generează achitarea inculpatului, sau în cursul judecării cauzei în apel au fost prezentate probe, ce înlătură dubiul judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lui în cele imputate. Versiunea inculpatului este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel a fost stabilit cu certitudine, că în acțiunile lui se întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Așadar, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel, s-a constatat cert, ca fiind dovedită vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, corect fiind apreciate critic declarațiile făcute de Cerari A. în calitate de bănuț, prin care acesta neagă fapta comisă, considerându-se a fi victima celor întâmplate pe motiv de discriminare (f.d. 142-143, 151 v. 1), respectiv instanța de apel just a apreciat declarațiile acestuia drept o încercare de a evita răspunderea penală, iar versiunea sa fiind în contradicție cu probele acumulate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în instanțele de judecată.

Instanța de apel a soluționat cazul, examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătorii sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar

dezacordul unei părți, în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, Colegiul menționează, că instanța de apel, uzând de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atât a unei aprecieri proprii asupra veracității fiecărui mijloc de probă în parte, cât și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale, dedusă din totalitatea probelor administrate, și-a format o convingere intimă, proprie cu privire la starea de fapt, ce concordă cu cea constatată de prima instanță, deducând oportunitatea unei soluții de recunoaștere a lui Cerari A. vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Cu referire la argumentul recurentului, privind modalitatea de apreciere a probelor, instanța de recurs constată că instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, părțile vătămate, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire materialelor cauzei, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ca urmare corect a stabilit starea de fapt. Ca rezultat pentru considerentele de fapt și de drept expuse, Colegiul va menține soluția instanței de apel în privința lui Cerari A., ca o consecință directă a prezenței probelor în sensul învinuirii înaintate.

În concluzie, Colegiul atestă, că criticele recurentului referitoare la greșita condamnare a inculpatului, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, nu sunt întemeiate și nu pot determina adoptarea unei soluții contrare celei adoptate de instanța de apel.

Colegiul penal apreciază, că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare anume instanțele de fond au procedat la o corectă încadrare juridică, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului și urmările prejudiciabile cauzate.

Ca urmare, Colegiul penal consideră, că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către recurent.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către apărătorul inculpatului - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul critică hotărârea dată în partea pedepsei deoarece instanța de apel a individualizat

incorect pedeapsa inculpatului dispunând executarea reală a pedepsei, fără a lua în considerație că inculpatul are la întreținere 4 copii minori.

În viziunea Colegiului, nici acest temei pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Referitor la argumentele, precum că inculpatul nu a fost anterior judecat, are la întreținere 4 copii minor, Colegiul lărgit reține aceste argumente ca fiind neîntemeiate, deoarece din materialele dosarului rezultă că inculpatul nu este căsătorit și nu are la întreținere copii minori (f.d. 128-129 v. 1), totodată de menționat este și faptul, că dacă inculpatul se află în căsătorie civilă (*neînregistrată la Oficiu Stării Civile*) sau are copii minori din această căsătorie, atât partea apărării cât și inculpatul urmau să demonstreze acest fapt prin probe concludente și pertinente, formând subiect de discuție în instanțele de fond, la stabilirea situației de fapt. Totodată, Colegiul lărgit ține să menționeze și faptul, că anterior inculpatul a fost urmărit penal în cauza penală nr. 2010320009, pornită pe faptul cauzării leziunilor corporale grave lui Pleșco R., prin aplicarea unei lovituri cu cuțitul, procesul penal fiind încetat pe motiv că părțile sau împăcat conform prevederilor art. 109 Cod penal. Astfel, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă neprivativă de libertate, aceasta va fi neechitabilă pericolului social și gravității faptelor săvârșite și va încuraja persoana inculpatului la săvârșirea noilor infracțiuni.

Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, Colegiul penal menționează că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 până la 7 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

Astfel, argumentul recurentului precum că în privința inculpatului urma a fi aplicată o pedeapsă mai blândă, Colegiul îl consideră nefondat, deoarece instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite ce se clasifică ca gravă și constituie relațiile sociale, fiind comisă cu intenție directă, precum și de prevederile normelor prevăzute de partea Generală a Codului penal, stabilindu-i în cele din urmă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut de lege. Având în vedere toate împrejurările cauzei, Colegiul lărgit consideră, că pedeapsa stabilită în sarcina inculpatului și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În consecință, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul lărgit apreciază criticile recurentului sub acest aspect, ca fiind vădit neîntemeiate, dat fiind că instanța de apel, a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat, conform legii, cauza penală în privința lui Cerari A., în fapt și în drept.

În acest context, Colegiul penal concluzionează că argumentele invocate de către recurent în recursul ordinar sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434 - 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Snegur Anatoli în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Cerari Artur Artur**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 14 iunie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion